

(ร่างคำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

ความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า

ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่างๆ ระหว่าง รัฐบาลแห่งกลุ่มประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติ แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐเกาหลี

รัฐบาลแห่งบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย¹ และ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศภาคีสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และ สาธารณรัฐเกาหลี

ระลึกถึง กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่างๆระหว่างรัฐบาลแห่งกลุ่มประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสาธารณรัฐเกาหลี ที่ลงนาม ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เมื่อวันที่สิบสามของเดือนธันวาคม ค.ศ. 2005 (พ.ศ.2548)

ระลึกต่อไปถึง ข้อ 1.3 และข้อ 2.1 ของกรอบความตกลง ซึ่งสะท้อนข้อผูกพันของกลุ่มประเทศภาคีเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-เกาหลี ซึ่งครอบคลุมการค้าสินค้า

ยืนยันอีกครั้งหนึ่งถึง ข้อผูกพันของกลุ่มประเทศภาคีที่จะยกเลิกอากรและระเบียบข้อบังคับทางพาณิชย์ที่เป็นข้อจำกัดอื่นๆ ในการค้าสินค้าเกือบทั้งหมดระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลี ภายในกรอบเวลาที่กำหนด โดยให้มีความยืดหยุ่นแก่กลุ่มประเทศภาคีที่จะกำหนดสาขาที่มีความอ่อนไหวของตน ตามที่ได้ระบุไว้ในกรอบความตกลง และ

ยอมรับถึง ระดับการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนที่แตกต่างกัน และความจำเป็นในการให้ความยืดหยุ่นแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน โดยเฉพาะความจำเป็นในการอำนวยความสะดวก

¹ เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงฉบับนี้ ให้รวมราชอาณาจักรไทยไว้ในกรออ้างอิงคำนิยามนี้ ภายหลังจากที่มีการลงนามผูกพันในนามของราชอาณาจักรไทยแล้วเท่านั้น

สะดวกต่อการเข้าร่วมในความร่วมมือทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศภาคีที่เพิ่มขึ้น และการขยายการส่งออกของประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน ซึ่งนอกจากประการอื่นแล้ว รวมถึง การเสริมสร้างขีดความสามารถ ประสิทธิภาพ และความสามารถในการแข่งขันภายในของแต่ละประเทศให้เข้มแข็งขึ้น

ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงฉบับนี้ เว้นแต่ที่บริบทจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

เอ อี เอ็ม + เกาหลี หมายถึง รัฐมนตรีเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกอาเซียนและรัฐมนตรีการค้าของเกาหลี

อัตราภาษีศุลกากร เอ็ม เอฟ เอ็น ที่เรียกเก็บจริง

- (เอ) ในกรณีของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก ณ วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2005 (พ.ศ. 2548) และเกาหลี ให้หมายถึง อัตราที่เรียกเก็บจริงของประเทศเหล่านั้น ณ วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2005 (พ.ศ. 2548) และ
- (บี) ในกรณีของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งไม่ได้เป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก ณ วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2005 (พ.ศ. 2548) ให้อ้างถึง อัตราที่เรียกเก็บกับเกาหลี ณ วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2005 (พ.ศ. 2548)

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งประกอบด้วย บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย¹และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

เอฟ ที เอ อาเซียน-เกาหลี หมายถึง เขตการค้าเสรีอาเซียน-เกาหลี ซึ่งจัดตั้งโดยกรอบความตกลงและความตกลงอื่นที่เกี่ยวข้องที่ระบุในวรรค 1 ของข้อ 1.4 ของกรอบความตกลง

¹ เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงฉบับนี้ ให้รวมราชอาณาจักรไทยไว้ในการอ้างถึงคำนิยามนี้ ภายหลังจากที่มีการลงนามผูกพันในนามของราชอาณาจักรไทยแล้วเท่านั้น

กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน หมายถึง บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย¹ และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม รวมกัน

ประเทศสมาชิกอาเซียน หมายถึง บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย¹ และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม แต่ละประเทศ

อาเซียน 6 หมายถึง บรูไนดารุสซาลาม สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และราชอาณาจักรไทย¹

กรอบความตกลง หมายถึง กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่างๆระหว่างรัฐบาลแห่งกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลี

เกณฑ์ 1994 หมายถึง ความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ค.ศ. 1994 (พ.ศ. 2537) ซึ่งรวมถึง หมายเหตุและบทบัญญัติเพิ่มเติม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับทวิภาคี ที โอ

คณะกรรมการดำเนินงาน หมายถึง คณะกรรมการดำเนินงานที่จัดตั้งภายใต้ ข้อ 5.3 ของกรอบความตกลง

เกาหลี หมายถึง สาธารณรัฐเกาหลี

ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน หมายถึง ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

มาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร รวมถึง อุปสรรคที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร

¹ เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงฉบับนี้ ให้รวมราชอาณาจักรไทยไว้ในการอ้างถึงคำนิยามนี้ ภายหลังจากที่มีการลงนามผูกพันในนามของราชอาณาจักรไทยแล้วเท่านั้น

กลุ่มประเทศภาคี หมายถึง กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนและเกาหลี รวมกัน

ประเทศภาคี หมายถึง ประเทศสมาชิกอาเซียนประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือเกาหลี

ดับบลิว ที โอ หมายถึง องค์การการค้าโลก และ

ความตกลงดับบลิว ที โอ หมายถึง ความตกลงมาร์ราเกชจัดตั้งองค์การการค้าโลก ทำเมื่อวันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 1994 (พ.ศ. 2537) และความตกลงอื่นๆ ที่เจรจาภายใต้ความตกลงดังกล่าว

ข้อ 2

การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติในเรื่องการเก็บภาษีอากรและระเบียบข้อบังคับภายใน

ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติต่อสินค้าของประเทศภาคีอื่นทั้งหมดตามข้อ 3 ของแกตต์ 1994 ในการนี้ ให้บทบัญญัติของข้อ 3 ของแกตต์ 1994 รวมอยู่ในและเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้ โดยอนุโลม

ข้อ 3

การลดและยกเลิกภาษีศุลกากร

1. แผนการลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากรของกลุ่มประเทศภาคีจะต้องกำหนดให้อัตราภาษีศุลกากร เอ็ม เอฟ เอ็นที่เรียกเก็บจริงกับสินค้าภายใต้พิกัดศุลกากรที่ระบุ ลดลงอย่างค่อยเป็นค่อยไป และยกเลิกไปตามข้อนี้ในกรณีที่ตกลงไว้
2. พิกัดศุลกากรทุกพิกัดอยู่ภายใต้แผนการลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากรภายใต้ความตกลงฉบับนี้ และจะต้องแบ่งกลุ่ม ดังต่อไปนี้
 - (เอ) กลุ่มสินค้าปกติ: พิกัดศุลกากรที่ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจัดไว้ในกลุ่มสินค้าปกติโดยสมัครใจ จะมีอัตราภาษีศุลกากร เอ็ม เอฟ เอ็นที่เรียกเก็บจริง ที่ลดลงอย่างค่อยเป็นค่อยไปและยกเลิกไปตามรูปแบบการลดภาษีที่กำหนดในภาคผนวก 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ระบุไว้ในช่วงต้นของภาคผนวกฉบับดังกล่าว และ

(บี) กลุ่มสินค้าอ่อนไหว: พิกัดศุลกากรที่ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจัดไว้ในกลุ่มสินค้าอ่อนไหวโดยสมัครใจ จะมีอัตราภาษีศุลกากร เอ็ม เอฟ เอ็นที่เรียกเก็บจริง ที่ลดลงหรือยกเลิกไปตามรูปแบบการลดภาษีตามที่กำหนดในภาคผนวก 2

3. ภายใต้ภาคผนวก 1 และภาคผนวก 2 ให้ใช้ข้อผูกพันทั้งหมดที่ดำเนินการโดยประเทศภาคีแต่ละฝ่ายภายใต้ข้อนี้ กับประเทศภาคีอื่นทั้งหมด

ข้อ 4

ความโปร่งใส

ให้ข้อ 10 ของแกตต์ 1994 รวมอยู่ในและเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้ โดยอนุโลม

ข้อ 5

กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า

กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับหนังสือรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าที่ใช้กับสินค้าที่ครอบคลุมภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ระบุไว้ในภาคผนวก 3 และเอกสารแนบท้ายของภาคผนวก 3

ข้อ 6

การแก้ไขการให้ขอลดหย่อน

1. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องไม่ทำให้ขอลดหย่อนใดๆ ภายใต้ความตกลงฉบับนี้หมดไปหรือเสียหาย เว้นแต่ในกรณีที่กำหนดไว้ในความตกลงฉบับนี้

2. ไม่มีควมใดในความตกลงฉบับนี้ จะขัดขวางประเทศภาคีใดๆ จากการเจรจาและการทำข้อตกลงเพื่อเร่งการดำเนินการให้ขอลดหย่อนที่ทำภายใต้ความตกลงฉบับนี้ หรือเพื่อรวมสินค้าใหม่เข้าไปในการให้ขอลดหย่อนดังกล่าว โดยมีเงื่อนไขว่า ข้อตกลงเหล่านั้นได้รับการตกลงร่วมกันและใช้กับประเทศภาคีอื่นทั้งหมด

3. ประเทศภาคีใดๆ อาจแก้ไขหรือระงับการให้ขอลดหย่อนที่ได้กระทำไว้ภายใต้ความตกลงฉบับนี้ โดยการเจรจาและการตกลงกับประเทศภาคีอื่นใดที่ประเทศตนได้ให้ขอลดหย่อนไว้ ในการเจรจาและการตกลง

ดังกล่าว ซึ่งอาจรวมถึงข้อบทสำหรับการปรับค่าชดเชยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าอื่น กลุ่มประเทศภาคีที่เกี่ยวข้องจะต้องคงไว้ซึ่งระดับทั่วไปของข้อตกลงซึ่งเป็นข้อตกลงต่างตอบแทนและได้ประโยชน์ร่วมกันที่ไม่น้อยไปกว่าที่ได้ให้ไว้ในความตกลงฉบับนี้ก่อนการตกลงดังกล่าว

4. ความตกลงใดๆ โดยกลุ่มประเทศภาคีเพื่อแก้ไขหรือระงับการให้ข้อตกลงที่ได้ทำขึ้นกับแผนการลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากรตามวรรค 3 หรือเพื่อเร่งการยกเลิกภาษีศุลกากรในแผนดังกล่าว หรือเพื่อรวมสินค้าเข้าไปในแผนดังกล่าวตามวรรค 2 จะแทนที่อัตราภาษีศุลกากรหรือแนวทางที่กำหนดไว้ตามแผนการลดหรือยกเลิกภาษีศุลกากรสำหรับสินค้านั้นตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 และภาคผนวก 2 และจะถือเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมของภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง และจะมีผลใช้บังคับตามกระบวนการภายใต้ข้อ 17

ข้อ 7

กฎเกณฑ์ของดับบลิว ที โอ

ภายใต้บทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้ และความตกลงใดๆ ในอนาคตที่อาจตกลงกันในการทบทวนความตกลงฉบับนี้ โดยกลุ่มประเทศภาคีภายใต้ข้อ 15 กลุ่มประเทศภาคีในที่นี้ตกลงและยืนยันอีกครั้งหนึ่งถึงข้อผูกพันของตนที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎเกณฑ์ของดับบลิว ที โอ ตามที่ระบุในภาคผนวก 1 (เอ) และ 1 (ซี) ของความตกลงดับบลิว ที โอ ซึ่งรวมถึง มาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ที บี ที”) มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “เอส พี เอส”) การอุดหนุน และมาตรการตอบโต้การอุดหนุน มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด และสิทธิทางทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

ข้อ 8

ข้อจำกัดด้านปริมาณการนำเข้าและอุปสรรคที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากรและ มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายดำเนินการเพื่อจะไม่ใช่หรือคงไว้ซึ่งการห้ามหรือการจำกัดปริมาณการนำเข้าสินค้าใดๆของประเทศภาคีอื่น หรือการส่งออกสินค้าใดๆไปยังดินแดนของประเทศภาคีอื่น เว้นแต่หากเป็นไปตามสิทธิและพันธกรณีในดับบลิว ที โอ ของตนหรือบทบัญญัติอื่นในความตกลงฉบับนี้

2. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจถึงความโปร่งใสของมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากรของตนว่าไม่ได้จัดเตรียม ประกาศ หรือใช้มาตรการเหล่านั้น โดยมีจุดมุ่งหมายหรือเพื่อก่อให้เกิดผลกระทบในการสร้าง

อุปสรรคต่อการค้าระหว่างกลุ่มประเทศภาคีที่ไม่จำเป็น กลุ่มประเทศภาคีจะต้องระงับอุปสรรคที่ไม่ใช่ภาษี
ศุลกากร ที่นอกเหนือจากการจำกัดปริมาณ เพื่อให้มีการยกเลิกโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายหลังจากที่
ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ประเทศภาคีทุกฝ่ายตกลงเกี่ยวกับกรอบเวลาสำหรับการยกเลิกอุปสรรคที่
ไม่ใช่ภาษีศุลกากรเหล่านี้ร่วมกัน

3. กลุ่มประเทศภาคียอมรับถึงความสำคัญของความโปร่งใสของกฎระเบียบ ที บี ที และ เอส พี เอส
เช่นเดียวกับในความตกลงฉบับลิว ที โอว่าด้วย ที บี ที และ เอส พี เอส ซึ่งรวมถึงกระบวนการการแจ้งเกี่ยวกับการ
การเตรียมจัดทำระเบียบข้อบังคับและมาตรฐานเกี่ยวกับ ที บี ที และการเกิดเหตุการณ์เกี่ยวกับ เอส พี เอสเพื่อลด
ผลกระทบด้านลบต่อการค้าและเพื่อคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช ประเทศภาคีแต่ละฝ่าย
จะต้องกำหนดจุดติดต่อของตนเพื่อความมุ่งประสงค์ของการตอบคำถามที่เกี่ยวกับข้อนี้

4. ให้จัดตั้งคณะทำงานเกี่ยวกับ ที บี ที และ เอส พี เอส (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ฉบับลิว จี เกี่ยวกับ ที บี ที
และ เอส พี เอส”) ภายใต้คณะกรรมการดำเนินงานเพื่อจัดการเกี่ยวกับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามข้อนี้
และเพื่ออำนวยความสะดวกการค้าและคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช ผ่านความร่วมมือกัน
และการปรึกษาหารือสองฝ่าย โดย ฉบับลิว จี เกี่ยวกับ ที บี ที และ เอส พี เอส จะต้องประกอบด้วยเจ้าหน้าที่
รัฐบาลจากหน่วยงานด้านเกษตร ประมง ปศุสัตว์ และอุตสาหกรรม และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ฉบับลิว จี
เกี่ยวกับ ที บี ที และ เอส พี เอส จะต้องจัดทำขอบเขตการทำงานของตน และจะต้องประชุมกันอย่างน้อยปีละ
ครั้งหรือตามที่กลุ่มประเทศภาคีตกลงกันได้

ข้อ 9

มาตรการปกป้อง

1. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายซึ่งเป็นสมาชิกฉบับลิว ที โอ คงไว้ซึ่งสิทธิและพันธกรณีของตนภายใต้ข้อ 19
ของแอกต์ 1994 และความตกลงฉบับลิว ที โอ ว่าด้วยมาตรการปกป้อง ซึ่งดำเนินการตามข้อ 19 ของแอกต์ 1994
และความตกลงฉบับลิว ที โอ ว่าด้วยมาตรการปกป้องจะต้องไม่อยู่ภายใต้ความตกลงว่าด้วยกลไกการระงับข้อ
พิพาทภายใต้กรอบความตกลง

2. สำหรับมาตรการปกป้องของเอฟ ที เอ อาเซียน-เกาหลี ประเทศภาคีจะต้องมีสิทธิใช้มาตรการดังกล่าว
กับสินค้าภายในช่วงเวลาการปรับตัวสำหรับสินค้านั้น โดยช่วงเวลาการปรับตัวสำหรับสินค้านั้นๆ จะเริ่มต้น

จากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และสิ้นสุดลงเจ็ด (7) ปีนับจากวันที่การลด/ยกเลิกภาษีศุลกากรของสินค้านั้นสิ้นสุดลง

3. ภายใต้บังคับของวรรคต่อไปของข้อนี้ ประเทศภาคีที่มีอิสระที่จะใช้มาตรการปกป้องของ เอฟ เอ อาเซียน-เกาหลี หากว่าเป็นผลกระทบจากพันธกรณีของประเทศภาคีนั้นภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ซึ่งรวมถึงการให้ข้อลดหย่อนด้านภาษีศุลกากร หรือหากว่าเป็นผลมาจากของการพัฒนาที่ไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้า และเป็นผลกระทบจากพันธกรณีของประเทศภาคีนั้น ทำให้มีการนำเข้าสินค้าจากประเทศภาคีอื่นที่ได้ทำข้อตกลงหย่อนทางภาษีศุลกากรสำหรับสินค้านั้นในปริมาณที่เพิ่มขึ้น ทั้งในแง่ปริมาณการนำเข้าหรือโดยการเปรียบเทียบกับการผลิตภายในประเทศ และภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว ก่อให้เกิดหรือคุกคามที่จะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงอย่างสำคัญ ต่ออุตสาหกรรมภายในของประเทศภาคีผู้นำเข้าซึ่งผลิตสินค้าที่เหมือนกันหรือที่แข่งขันกัน โดยตรงในดินแดนของตน

4. หากมีการใช้มาตรการปกป้องของเอฟ ที เอ อาเซียน-เกาหลี ประเทศภาคีที่ใช้มาตรการดังกล่าวอาจ
(เอ) ระบุการลดอัตราภาษีศุลกากรใดๆต่อไปตามที่กำหนดไว้ภายใต้ความตกลงฉบับนี้สำหรับสินค้านั้นเป็นการชั่วคราว หรือ

(บี) เพิ่มอัตราภาษีศุลกากรสำหรับสินค้านั้นถึงระดับที่ไม่เกินอัตราที่ต่ำกว่าระหว่าง

(i) อัตราภาษีศุลกากร เอ็ม เอฟ เอน์ที่เรียกเก็บจริงกับสินค้านั้นที่มีผลบังคับ ณ เวลาที่ใช้มาตรการ และ

(ii) อัตราภาษีศุลกากร เอ็ม เอฟ เอน์ที่เรียกเก็บจริงกับสินค้านั้นที่มีผลบังคับหนึ่งวันก่อนวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

5. อาจใช้มาตรการปกป้องของเอฟ ที เอ อาเซียน-เกาหลีในระยะเวลาช่วงแรกได้ไม่เกินสาม (3) ปี และอาจขยายระยะเวลาได้ไม่เกินหนึ่งปี หากมีการพิจารณาตามกระบวนการที่อ้างถึงในวรรค 6 ว่า ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้มาตรการต่อไปเพื่อป้องกันหรือเยียวยาความเสียหายร้ายแรงและเพื่อเอื้ออำนวยการปรับตัว และมีหลักฐานว่าอุตสาหกรรมภายในกำลังปรับตัว โดยไม่คำนึงถึงระยะเวลาของมาตรการปกป้องของเอฟ ที เอ อาเซียน-เกาหลี ของสินค้านั้น มาตรการดังกล่าวจะต้องสิ้นสุดลงเมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาการปรับตัวของสินค้านั้น

6. ในการใช้มาตรการปกป้องของเอฟ ที เอ อาเซียน-เกาหลี กลุ่มประเทศภาคีจะต้องออกกฎสำหรับการใช้มาตรการปกป้อง ซึ่งรวมถึงมาตรการชั่วคราวตามที่กำหนดไว้ภายใต้ความตกลงดับบลิว ที โอ ว่าด้วยมาตรการปกป้อง โดยมีข้อยกเว้นเกี่ยวกับมาตรการการจำกัดปริมาณซึ่งระบุไว้ในข้อ 5 และข้อ 9 ข้อ 13 และข้อ 14 ของ

ความตกลงดับบลิว ที โอ ว่าด้วยมาตรการปกป้อง ในการนี้ ให้บทบัญญัติอื่นๆทั้งหมดของความตกลงดับบลิว ที โอ ว่าด้วยมาตรการปกป้อง รวมอยู่ในและเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้ โดยอนุโลม

7. ห้ามใช้มาตรการปกป้องของเอฟ ที เอ อาเซียน-เกาหลี กับสินค้าที่ได้ถิ่นกำเนิดในดินแดนของประเทศภาคีหนึ่งๆ ครอบคลุมถึงสัดส่วนของปริมาณการนำเข้ามาในประเทศภาคีผู้นำเข้าของสินค้านั้นไม่เกินร้อยละ 3 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมดจากกลุ่มประเทศภาคี

8. ในการขอการชดเชยภายใต้ข้อ 8 ของความตกลงดับบลิว ที โอ ว่าด้วยมาตรการปกป้อง สำหรับ มาตรการปกป้องของเอฟ ที เอ อาเซียน-เกาหลี กลุ่มประเทศภาคีจะต้องขอประสานทำที่กับคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อกำหนดระดับการให้ชดเชยย้อนที่เท่าเทียมในสาระสำคัญกับระดับที่มีอยู่ภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ระหว่างประเทศภาคีที่ใช้มาตรการปกป้องและประเทศภาคีส่งออกซึ่งจะได้รับผลกระทบจากมาตรการนั้น ก่อนการระงับการให้ชดเชยย้อนภาษีที่เท่าเทียมกันใดๆ กระบวนพิจารณาใดๆที่เกิดขึ้นจากการประสานทำที่ดังกล่าว จะต้องเสร็จสิ้นภายในเก้าสิบ (90) วันนับจากวันที่เริ่มใช้มาตรการปกป้องของเอฟ ที เอ อาเซียน-เกาหลี

9. เมื่อประเทศภาคีเลิกใช้มาตรการปกป้องของเอฟ ที เอ อาเซียน-เกาหลีกับสินค้าแล้ว อัตราภาษีศุลกากรของสินค้านั้นจะต้องเป็นอัตราตามแผนการลดและเลิกภาษีศุลกากรของประเทศภาคีนั้นตามที่กำหนดในภาคผนวก 1 และภาคผนวก 2 ที่จะมีผลบังคับหากไม่มีการใช้มาตรการปกป้องนั้น

10. แม้จะกำหนดไว้ในบทบัญญัติของข้อนี้ ห้ามประเทศภาคีใดๆใช้มาตรการปกป้องของเอฟ ที เอ อาเซียน-เกาหลี กับสินค้าที่กำลังอยู่ระหว่างการใช้มาตรการปกป้องตามข้อ 19 ของแอกต์ 1994 และความตกลงดับบลิว ที โอ ว่าด้วยมาตรการปกป้อง หากประเทศภาคีเจตนาจะใช้มาตรการปกป้องตามข้อ 19 ของแอกต์ 1994 และความตกลงดับบลิว ที โอ ว่าด้วยมาตรการปกป้องกับสินค้าที่กำลังอยู่ระหว่างการใช้มาตรการปกป้องของเอฟ ที เอ อาเซียน-เกาหลี ประเทศภาคีนั้นจะต้องยกเลิกมาตรการปกป้องของเอฟ ที เอ อาเซียน-เกาหลีก่อนการใช้มาตรการตามข้อ 19 ของแอกต์ 1994 และความตกลงดับบลิว ที โอ ว่าด้วยมาตรการปกป้อง

11. การติดต่อสื่อสารและการจัดทำเอกสารทางการซึ่งแลกเปลี่ยนระหว่างกลุ่มประเทศภาคีและต่อ คณะกรรมการดำเนินงานซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตรการปกป้องของเอฟ ที เอ อาเซียน-เกาหลี ทั้งหมดจะต้องทำเป็น ภาษาอังกฤษและเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อ 10

มาตรการเพื่อปกป้องดุลการชำระเงิน

ในกรณีที่ประเทศภาคีอยู่ในภาวะปัญหาดุลการชำระเงินและปัญหาทางการเงินด้านต่างประเทศที่ร้ายแรง หรือมีความเสี่ยงที่ปัญหาดังกล่าวใกล้จะเกิดขึ้น ประเทศภาคีนั้นอาจใช้มาตรการจำกัดปริมาณการนำเข้าตามเกณฑ์ 1994 ซึ่งรวมถึงความเข้าใจว่าด้วยบทบัญญัติเกี่ยวกับดุลการชำระเงินของเกณฑ์ 1994 โดยในการใช้มาตรการดังกล่าว ประเทศภาคีจะต้องปรึกษารื้อกับประเทศภาคีอื่นในทันที

ข้อ 11

ข้อยกเว้นทั่วไป

ภายใต้ข้อกำหนดว่ามาตรการเหล่านี้จะไม่ถูกใช้ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติตามอำเภอใจ หรืออย่างไม่มีเหตุผลระหว่างกลุ่มประเทศภาคี ในกรณีที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน หรือก่อให้เกิดข้อจำกัดต่อการค้าระหว่างประเทศที่แฝงตัวมา ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้จะถูกตีความเพื่อขัดขวางประเทศภาคีในการออกหรือบังคับใช้มาตรการที่

- (เอ) จำเป็นในการปกป้องศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (บี) จำเป็นในการปกป้องชีวิต หรือสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช
- (ซี) เกี่ยวกับการนำเข้าหรือการส่งออกทองคำหรือเงิน
- (ดี) จำเป็นในการรับรองให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับที่ไม่ขัดกับบทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้ ซึ่งรวมถึงกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการบังคับใช้ทางศุลกากร การบังคับการผูกขาดที่ดำเนินการภายใต้วรรค 4 ของข้อ 2 และข้อ 17 ของเกณฑ์ 1994 การคุ้มครองสิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า และลิขสิทธิ์ และการป้องกันการปฏิบัติที่เป็นการหลอกลวง
- (อี) เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้แรงงานของนักโทษ
- (เอฟ) กำหนดขึ้นเพื่อการคุ้มครองทรัพย์สินสมบัติแห่งชาติ ซึ่งมีคุณค่าทางศิลปะ ทางประวัติศาสตร์ หรือเกี่ยวกับโบราณคดี
- (จี) เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วหมดไป หากมาตรการดังกล่าวทำให้มีผลพร้อมกับการจำกัดการผลิตหรือการบริโภคภายในประเทศ

- (เอช) ดำเนินการตามพันธกรณีภายใต้ความตกลงโลกทัศน์ระหว่างรัฐบาล ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่เสนอต่อดับบลิว ที โอ และได้รับความเห็นชอบโดยดับบลิว ที โอ หรือซึ่งได้เสนอและได้รับความเห็นชอบดังกล่าวแล้ว
- (ไอ) เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดการส่งออกวัสดุภายในประเทศที่จำเป็นเพื่อทำให้มั่นใจถึงปริมาณที่จำเป็นของวัสดุดังกล่าวนั้นต่ออุตสาหกรรมการผลิตภายในประเทศระหว่างช่วงเวลาที่ราคาภายในประเทศของวัสดุนั้นต่ำกว่าราคาตลาดโลก โดยเป็นส่วนหนึ่งของแผนการสร้างเสถียรภาพของรัฐบาล ภายใต้เงื่อนไขว่าข้อจำกัดดังกล่าวจะต้องไม่ดำเนินการเพื่อเพิ่มการส่งออกหรือเพื่อให้การคุ้มครองแก่อุตสาหกรรมภายในประเทศดังกล่าว และจะต้องไม่เบี่ยงเบนไปจากบทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการไม่เลือกปฏิบัติ และ
- (เจ) จำเป็นต่อการได้มาหรือการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ซึ่งขาดแคลนโดยทั่วไปหรือในท้องถิ่น โดยมีเงื่อนไขว่า มาตรการใดๆ ดังกล่าวนั้นจะต้องสอดคล้องกับหลักการที่ว่าประเทศภาคีทั้งหมดมีสิทธิในส่วนแบ่งที่เท่ากันของอุปทานระหว่างประเทศของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว และมาตรการใดๆ ดังกล่าวนั้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติอื่นของความตกลงฉบับนี้จะต้องยุติลงทันทีที่เงื่อนไขที่ก่อให้เกิดมาตรการนั้นได้สิ้นสุดลง

ข้อ 12

ข้อยกเว้นด้านความมั่นคง

ไม่มีความใดในความตกลงฉบับนี้จะถูกตีความ

- (เอ) เพื่อกำหนดให้ภาคีให้ข้อมูลใดๆ ซึ่งตนเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลนั้นจะขัดกับผลประโยชน์ในเรื่องความมั่นคงของตน
- (บี) เพื่อขัดขวางประเทศภาคีใดจากการดำเนินการใดๆ ซึ่งตนเห็นว่าจำเป็นสำหรับการปกป้องผลประโยชน์ในเรื่องความมั่นคงที่สำคัญของตน ซึ่งรวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียง
- (i) การดำเนินการที่เกี่ยวกับวัสดุที่สามารถแตกตัวทางอะตอมได้หรือวัสดุที่เกิดขึ้นจากวัสดุที่สามารถแตกตัวทางอะตอม
 - (ii) การดำเนินการเกี่ยวกับการค้าอาวุธ ยุทธภัณฑ์ และเครื่องมือเกี่ยวกับการสงคราม และเกี่ยวกับการค้าสินค้าและวัสดุอื่นซึ่งทำโดยตรงหรือทางอ้อมเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดหาให้แก่หน่วยจัดตั้งทางทหาร

- (iii) การดำเนินการเพื่อปกป้องสาธารณูปโภคด้านการสื่อสารที่สำคัญจากความพยายามอย่างจริงจังที่จะทำให้สาธารณูปโภคดังกล่าวใช้การไม่ได้หรือเสื่อมสภาพลง
 - (iv) การดำเนินการในยามสงครามหรือกรณีฉุกเฉินอื่นๆ ในความสัมพันธ์ภายในและระหว่างประเทศ หรือ
- (ซี) เพื่อขัดขวางประเทศภาคีใดจากการดำเนินการใดๆ ตามพันธกรณีของตนภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติเพื่อการดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

ข้อ 13

รัฐบาลส่วนภูมิภาคและรัฐบาลท้องถิ่น

เพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีและข้อผูกพันภายใต้ความตกลงฉบับนี้ ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะต้องทำให้มั่นใจถึงการปฏิบัติตามพันธกรณีของรัฐบาลส่วนภูมิภาคและรัฐบาลท้องถิ่น และหน่วยงานผู้มีอำนาจในดินแดนของตน รวมถึงการปฏิบัติตามพันธกรณีขององค์กรที่มีใช้รัฐบาลในการใช้อำนาจที่ได้รับมอบจากรัฐบาลกลาง รัฐบาลส่วนภูมิภาค หรือรัฐบาลท้องถิ่นหรือหน่วยงานผู้มีอำนาจภายในดินแดนของตน

ข้อ 14

ข้อตกลงเกี่ยวกับสถาบัน

สถาบันที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อ 5.3 ของกรอบความตกลงจะต้องกำกับดูแล ควบคุม ประสานและทบทวนการปฏิบัติตามความตกลงฉบับนี้ตามความเหมาะสม

ข้อ 15

การทบทวน

1. เอ อี เอ็ม + เกาหลี หรือผู้แทนที่ได้รับการแต่งตั้ง จะต้องประชุมกันภายในหนึ่งปีนับจากวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ และหลังจากนั้นทุกๆ สองปี หรือแล้วแต่ความเหมาะสม เพื่อทบทวนความตกลงฉบับนี้ เพื่อความมุ่งประสงค์ในการพิจารณามาตรการเพื่อเปิดเสรีการค้าสินค้าและพัฒนากฎเกณฑ์เพิ่มเติม และเพื่อเจรจาความตกลงในเรื่องต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 7 หรือเรื่อง ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ตามที่อาจจะตกลงกัน

2. กลุ่มประเทศภาคีจะต้องทบทวนกลุ่มสินค้าอ่อนไหวในปี ค.ศ. 2012 (พ.ศ. 2555) และทุกๆสามปี หลังจากนั้น โดยคำนึงถึงประสบการณ์ในการใช้บังคับความตกลงฉบับนี้ของตน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงเงื่อนไขในการเข้าสู่ตลาดของสินค้าที่มีความอ่อนไหว ซึ่งรวมถึง ความเป็นไปได้ในการลดจำนวนสินค้าในกลุ่มสินค้าอ่อนไหว และเงื่อนไขที่ควบคุมการปฏิบัติต่างตอบแทนต่อสินค้าเกี่ยวกับอัตราภาษีศุลกากรที่ประเทศภาคีระบุในกลุ่มสินค้าอ่อนไหว

ข้อ 16

ภาคผนวก และเอกสารทางกฎหมายในอนาคต

1. ภาคผนวกและเอกสารแนบท้ายจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้
2. กลุ่มประเทศภาคีอาจรับรองเอกสารทางกฎหมายในอนาคต ตามบทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้ โดยเอกสารทางกฎหมายนั้นจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงฉบับนี้เมื่อเอกสารทางกฎหมายนั้นๆมีผลใช้บังคับ

ข้อ 17

การแก้ไขเพิ่มเติม

บทบัญญัติของความตกลงฉบับนี้อาจถูกแก้ไขเพิ่มเติมตามที่กลุ่มประเทศภาคีตกลงร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ 18

ความสัมพันธ์กับความตกลงอื่น

เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ ความตกลงฉบับนี้หรือการดำเนินการใดที่กระทำภายใต้ความตกลงฉบับนี้จะต้องไม่มีผลกระทบหรือลบด่างสิทธิและพันธกรณีของประเทศภาคีภายใต้ความตกลงที่มีอยู่ที่ประเทศภาคีเป็นสมาชิก

ข้อ 19

การระงับข้อพิพาท

เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงฉบับนี้ ให้ดำเนินการเพื่อยุติข้อพิพาทใดๆ เกี่ยวกับการตีความ การปฏิบัติตาม หรือการใช้ความตกลงฉบับนี้ผ่านกระบวนการและกลไกที่ระบุในความตกลงว่าด้วยกลไกการระงับข้อพิพาทภายใต้กรอบความตกลง

ข้อ 20

การเก็บรักษา

สำหรับกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ให้เก็บรักษาความตกลงฉบับนี้ไว้กับเลขานุการอาเซียน ซึ่งจะนำส่งสำเนาที่รับรองแล้วให้ประเทศสมาชิกอาเซียนแต่ละประเทศต่อไปโดยทันที

ข้อ 21

การมีผลใช้บังคับ

1. ความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2006 (พ.ศ. 2549) โดยมีเงื่อนไขว่าประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างน้อยหนึ่งประเทศและเกาหลีเป็นประเทศผู้ร่วมลงนามซึ่งได้แจ้งการเสร็จสิ้นกระบวนการภายในของตนเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ประเทศภาคีอื่นทั้งหมด ในกรณีที่ความตกลงฉบับนี้ไม่ได้มีผลใช้บังคับในวันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 2006 (พ.ศ. 2549) ความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับในวันแรกของเดือนที่สองนับจากวันที่ประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างน้อยหนึ่งประเทศและเกาหลีได้แจ้งการเสร็จสิ้นกระบวนการภายในแก่ประเทศภาคีอื่นทั้งหมดเป็นลายลักษณ์อักษร
2. ประเทศภาคีจะต้องแจ้งต่อประเทศภาคีอื่นเป็นลายลักษณ์อักษรเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการภายในของตนเพื่อให้ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ
3. หากประเทศภาคีไม่สามารถดำเนินการให้กระบวนการภายในของตนแล้วเสร็จเพื่อทำให้ความตกลงมีผลใช้บังคับภายในวันที่ระบุไว้ตามวรรค 1 ความตกลงฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับสำหรับประเทศภาคนั้น ณ วันที่ได้แจ้งการเสร็จสิ้นกระบวนการภายในของตน อย่างไรก็ตาม ประเทศภาคนั้นจะต้องผูกพันกับข้อกำหนดและเงื่อนไขเดียวกันของความตกลงฉบับนี้ ซึ่งรวมถึงข้อผูกพันเพิ่มเติมที่ประเทศภาคีอื่นอาจได้ดำเนินการไปแล้วภายใต้ความตกลงฉบับนี้ภายในระยะเวลาของการแจ้งดังกล่าว เสมือนว่าประเทศภาคนั้นได้แจ้งการเสร็จสิ้นกระบวนการภายในของตนเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ประเทศภาคีอื่นก่อนวันที่ความตกลงฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้าย ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลแต่ละฝ่าย ได้ลงนามในความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าฉบับนี้ ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่างๆระหว่างรัฐบาลแห่งประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และสาธารณรัฐเกาหลี

ทำ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เมื่อวันที่ยี่สิบสี่ เดือนสิงหาคม ค.ศ. 2006 (พ.ศ. 2549) โดยคู่ฉบับเป็นภาษาอังกฤษทั้ง 2 ฉบับ

³ กลุ่มประเทศภาคีตกลงว่า ราชอาณาจักรไทยอาจลงนามในความตกลงฉบับนี้ภายหลัง โดยมีเงื่อนไขว่า ราชอาณาจักรไทยปฏิบัติตามเงื่อนไขทั้งหมดที่กำหนดไว้สำหรับประเทศภาคี และยื่นเอกสารที่จำเป็นทั้งหมดที่กำหนดไว้สำหรับประเทศภาคีต่อเกาหลีและสำนักงานเลขาธิการอาเซียน

สำหรับรัฐบาลแห่งรัฐใน คารุชชาลาม

นายลิม จอง เซง

รัฐมนตรีการต่างประเทศและการค้า

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา

นายจอม ประสิทธิ์

รัฐมนตรีอาวุโส และรัฐมนตรีการค้า

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

นางมารี เอลกา ปันแกสตู

รัฐมนตรีการค้า

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

นายนาม วียาเกต

รัฐมนตรีอุตสาหกรรมและการค้า

สำหรับรัฐบาลแห่งมาเลเซีย

ดาโต๊ะ เสรี ราฟีดา อาชีส

รัฐมนตรีการค้าต่างประเทศและอุตสาหกรรม

สำหรับรัฐบาลแห่งสหภาพพม่า

นายอู โซ ทา

รัฐมนตรีการวางแผนและการพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์

นายปีเตอร์ บี ฟาวีลา

เลขาธิการการค้าและอุตสาหกรรม

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์

นายลิม อีง เกียง

รัฐมนตรีการค้าและอุตสาหกรรม

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

นายเจ็ง ตึง เตวี่ยน^{*}

รัฐมนตรีการค้า

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐเกาหลี

นายคิม ฮุน ชง

รัฐมนตรีการค้า

- ภาคผนวก 1:** รูปแบบการลดและยกเลิกภาษีศุลกากรสำหรับพิกัดศุลกากรที่อยู่ในกลุ่มสินค้าปกติ
- ภาคผนวก 2:** รูปแบบการลดและยกเลิกภาษีศุลกากรสำหรับพิกัดศุลกากรที่อยู่ในกลุ่มสินค้าอ่อนไหว
- ภาคผนวก 3:** กฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า